

DET KONGELIGE
LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENT

Statsråden

Stortinget
Ekspedisjonskontoret
Karl Johans gate 22
0026 OSLO

Deres ref

Vår ref
201001411-/MFL

Dato
20.10.2010

Spørsmål nr. 91 til skriftlig besvarelse fra stortingsrepresentant Torgeir Trældal

Representanten Torgeir Trældal stiller følgende spørsmål:

"Hvorfor motsir statsråden seg selv ved å gå inn med nærmere 10 mill kroner for å kjøpe 330 tonn reinkjøtt fra private slakterier".

Bakgrunnen for spørsmålet er at jeg i Stortingets spørretime den 6. oktober d.å. uttalte følgende:

"For å gjøre representanten Trældal oppmerksom på det faktiske forhold så er det faktisk reindriftsnæringen selv som innenfor dette markedet har ansvar for omsetning og prisfastsetning og for å sørge for at det blir et avtak. Det er ikke et ansvar for staten, og det er ikke slik at landbruksministeren kan sette prisen i markedet."

I forbindelse med forhandlingene om Reindriftsavtalen 2002/2003 ble avtalepartene enige om å oppheve målprisen på reinkjøtt. Etter denne opphevelsen har man hatt fri prisdannelse på reinkjøtt innenfor den beskyttelse importvernet har gitt.

I det frie markedet som vi har for reinkjøtt i Norge oppstår det med mellomrom ubalanse. Dette er ikke spesielt for reinkjøttmarkedet. Slik har det vært til alle tider, og i alle bransjer.

Et historisk godt kjent eksempel er det såkalte tulipankrakket, eller tulipanmanien, i Nederland i 1637. Når det oppstår ubalanser i markeder i moderne samfunn i dag, må

statene ofte gripe inn for å forhindre samfunnsmessig skade. Finanskrisen i 2008 er det siste og mest omfattende eksemplet, der det var nødvendig med massive inngrep fra myndighetene i et stort antall land.

I mye mindre skala, men dog tilsvarende, på grunn av ubalansen i det frie reinkjøttmarkedet, var det denne høsten nødvendig for staten å gripe inn. Dette ble gjort for å sikre at reieiere i Finnmark fikk slaktet sin rein. Om man ikke hadde fått lagt til rette for økt slakting denne høsten hadde reinen blitt sluppet inn på vinterbeitene. Dette hadde medført en ytterligere belastning av disse beitene, og medført et tilbakeslag for arbeidet med å redusere bestandene til bærekraftige nivåer. Jeg mener derfor det er meget god sammenheng mellom mål og tiltak i denne saken.

Jeg vil understreke at de tiltak som ble fremforhandlet gjennom de ekstraordinære forhandlingene ikke innebærer ekstra overføringer til reindriftnæringen. Tiltakene finansieres i sin helhet innenfor Reindriftsavtalen 2010/2011 og gjeldende bevilgningsramme, jf kap. 1151 post 51 "Reindriftnæringens utviklingsfond", og eventuelt ved omdisponeringer innenfor avtalen.

Med hilsen

Lars Peder Brekk